

In de verplichte autoverzekering, die schade aan anderen dekt, vormt carpoolen (evenmin als het oppikken van een lifter) geen bijzonder probleem. Zoals te lezen staat in de FAQ's op www.assuralia.be is het wel verstandig om zeker geen hogere bijdrage dan het aandeel in de werkelijke kosten te aanvaarden en carpoolen, als het een gewoonte is, aan de verzekeraar aan te melden, zodat hij het risico goed percipieert. Inzittenden genieten trouwens het statuut van zwakke weggebruikers, dat borg staat voor de vergoeding van hun lichamelijke letsels zonder dat zij de fout van de bestuurder hoeven te bewijzen. En het broodje-aap-verhaal als zou de bestuurder van een bedrijfswagen "medisch geschift" moeten zijn om collega's te mogen vervoeren klopt al lang niet meer.

In de tarifiering kunnen de verzekeraars overigens rekening houden met het aantal afgelegde kilometers of andere aspecten die een efficiënt gebruik van de auto aanmoedigen.

De wet inzake arbeidsongevallen schrijft voor dat de werknemer beschermd wordt bij ongevallen op het traject tussen woonplaats en werkplaats. Die bescherming is sinds 1991 uitgebreid tot de omweg die noodzakelijk en redelijk verantwoord is bij carpooling, met dien verstande dat meerdere personen samen van hun woonplaats naar het werk kunnen rijden of naar het station van waaruit zij de trein nemen. Dat houdt in dat het wel toegelaten is om langs verschillende woonplaatsen te rijden als langs verschillende werkplaatsen. Het mag zelfs om een vrij aanzienlijke omweg gaan.

Hetzelfde geldt bij het maken van een omweg om kinderen naar een school of kinderdagverblijf te brengen.

Let evenwel op: deze uitbreiding van het begrip "traject van thuis naar het werk en omgekeerd" is eigenlijk een uitzondering op het beginsel dat belangrijker omwegen niet onder de bescherming van de wet vallen. De uitbreiding geldt dus niet wanneer men andere mensen gaat oppikken of naar een bestemming brengt om redenen die niets met werken te maken hebben, bijvoorbeeld een buur naar een winkelcentrum rijden om daar inkopen te doen.

Ook ten aanzien van de verplichte autoverzekering is carpoolen (of zelfs het meenemen van lifters) geen probleem.

Deze elementen kunnen de FRDO mee inspireren in het advies dat de FOD Mobiliteit van hem verwacht over deze thematiek.

Par rapport à l'assurance automobile obligatoire, le covoiturage (comme embarquer des personnes qui font du stop) ne pose aucun problème particulier. Comme indiqué dans la rubrique FAQ sur www.assuralia.be il vaut mieux ne pas accepter de contribution qui dépasse la part dans les frais réels et de déclarer le covoiturage, si c'est une habitude, à l'assureur afin qu'il puisse correctement évaluer le risque. Les occupants bénéficient du statut d'utilisateur faible, qui leur garantit l'indemnisation de leurs lésions corporelles sans devoir prouver la responsabilité du conducteur. Et

il faut tordre le cou à la légende selon laquelle le conducteur d'une voiture de société devrait subir un examen médical pour pouvoir conduire des collègues.

Il est possible que les assureurs tiennent compte dans leur tarification du nombre de kilomètres parcourus ou d'autres aspects qui encouragent l'utilisation efficiente d'une voiture.

La loi sur les accidents du travail prévoit que le travailleur est couvert en cas d'accident sur le trajet entre son domicile et son lieu de travail. Cette protection s'étend depuis 1991 au détour nécessaire et raisonnablement justifié en cas de covoiturage, étant entendu que plusieurs personnes roulent ensemble de leur domicile vers leur lieu de travail ou vers la gare où ils poursuivent leur trajet en train. Cela implique qu'il est permis de passer par plusieurs domiciles et par plusieurs lieux de travail. Il peut même s'agir d'un assez grand détour.

Il en va de même pour faire un détour pour amener les enfants à l'école ou à la crèche.

Attention : cette extension de la notion « le trajet du domicile au travail et inversement » est en fait une exception à la règle que des détours importants ne sont pas couverts par la loi. Cette extension ne vaut donc pas pour qui embarque d'autres personnes ou qui les conduit vers une destination qui n'a rien à voir avec le travail, par exemple un voisin transporté vers un centre commercial pour y effectuer des achats.

Le CFDD pourra s'inspirer notamment de ces éléments dans l'avis que le SPF Mobilité attend de sa part sur cette problématique.